

[Handelsministeren.]

Beløb og mener, at de ikke kan nøjes med at komme i Betragtning i Henhold til denne Lov, der her er Tale om, maa man henvise til at søge Laan af Erhvervenes Laanefond i Henhold til Kriseloven.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen mente, at man heller ikke skulde opretholde Kravet om Sikkerhedsstilling. Ja, det er jo omtrent lige det modsatte af, hvad det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen fremførte, og det kan da formentlig heller ikke være det ærede Medlems Opfattelse, at den Sikkerhed, som er stillet, skulde ophæves. Man vilde skabe alt for stor Ulighed ved nu at gaa videre end af mig foreslaaet, nemlig at man faktisk som undlade at tage nogen Sikkerhed i saadanne Tilfælde, hvor den paagældende ikke har kunnet stille den, og man i øvrigt skønner, at vedkommende bør komme i Betragtning, fordi Laansøgeren er en Mand eller Kvinde, som ved Tildeling af dette Laan kan ventes hjulpet. Det er rigtigt, at der i Loven af 1918 ikke blev krævet nogen Sikkerhed, og ogsaa rigtigt, at Loven af 1918 administreredes anderledes, end den Lov, der her er Tale om, bliver administreret. Men det er jo ikke rigtigt, at Laansøgerne ikke blev prøvet. De blev netop prøvet gennem en Organisation.

Nu talte det ærede Medlem om, at det var saa generende for de vedkommende, at de skulde have deres Laan prøvet af Organisationer eller Kommunalbestyrelser. Men saa vidt jeg erindrer, var det ifølge Loven af 1918 Fællesrepræsentationen, der skulde prøve alle Ansøgningerne og skulde staa inde for, at de Oplysninger, som blev givet Ministeriet, var rigtige, og jeg ved positivt, at Fællesrepræsentationen ikke tog sig dette Hverv let eller gik hen over Ansøgningerne med en Harefod. Tværtimod. Det viser da ogsaa det faktiske Forhold, nemlig det, at Laanene i det væsentlige er blevet tilbagebetalt.

Men jeg er af den Opfattelse, at hvis vi gik den Vej denne Gang, vilde en hel Mængde af de Folk, her er Tale om, som nu kan komme i Betragtning, overhovedet ikke komme i Betragtning: de er ikke Medlemmer af nogen Organisation, der er ingen Organisation paa de Steder, hvor de bor, til at tage deres Forhold op til Prøvelse. Jeg skulde tro, at det netop vilde have til Følge, at mange af dem, som nu kan komme i Betragtning, ganske smaa Haandværkere og handlende, overhovedet ikke vilde komme i Betragtning; saa vidt jeg ved, var der for Resten ikke Tale om handlende efter Loven

af 1918. Det var vist kun Haandværkere, der kom i Betragtning i 1918. Skulde handlende komme i Betragtning, maatte man have en Handelsorganisation for at se paa Ansøgningerne; hvor der var Tale om, at det var Handelens Mænd, som kunde komme i Betragtning.

Jeg tror nu, at Loven er bygget rigtigt op ud fra den Betragtning, at naar Statens Midler skal udlaanes, bør man, saa vidt det overhovedet er gørligt, søge at give Laanene i saadanne Tilfælde, at det kan være rimeligt at vente at faa Laanebeløbene tilbage. Ellers bør man gaa en helt anden Vej, nemlig den at uddele Understøttelse. Men i det Udvalg, som var nedsat om det Lovforslag, som blev til Lov i Foraaret, var man fra alle Sider af den Opfattelse, at der ikke burde være Tale om Understøttelse, men om Laan.

Jeg erindrer saa udmærket, hvad nu afdøde Folketingsmand Pitzner sagde om den Ting. Han sagde til mig, at han vilde haabe, jeg vilde tage saa lempeligt som muligt paa Kravet om Sikkerhedsstilling, og det kan jeg forsikre for, at jeg har ladet gaa videre i Handelsministeriet, og hvis man i Udvalget ønsker nogle Eksempler derpaa, er jeg villig til at fremlægge saadanne. Man vil af dem se, at der paa ingen Maade er stillet noget Krav om Sikkerhed under Behandlingen af disse Laaneandragender, som ikke kan komme ind under Begrebet, at man har taget „lempeligt“ paa dem. Man vilde snarere kunne bebrejde mig, hvis det viste sig, at Laanene ikke bliver tilbagebetalt, at jeg og Administrationen har været for eftergivende med Hensyn til at stille Krav om betryggende Sikkerhed.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen sagde, at han var fuldkommen paa det rene med, at det var vanskeligt at blive hurtigt færdig med saa mange Andragender, som der har været Tale om at behandle, men han spurgte dog, om der ikke kunde være Tale om at sætte et noget større Apparat i Scene for at faa Andragenderne færdigbehandlet. Jeg tror, at der er en 15—16 Personer beskæftiget med at gennemgaa disse Ansøgninger og har været det i lang Tid, og vi har ikke Plads til flere, vi har endda maattet installere os paa en særlig Maade for at faa de Sager, der her er Tale om, ekspederet, og jeg maa tro, at det ikke er muligt at udvide Administrationen paa dette Omraade synderligt. Nu er vi for øvrigt ogsaa i det væsentlige gennem Ansøgningerne, idet jeg dog maa oplyse, at en Del af dem endnu ligger hos Kommunalbestyrelserne. De er ikke inde i Ministeriet, men vi er vidende om, at de er sendt